

Publicerad 2010-03-11 16:59 av Marriz

Bara så som det är.

Som jag står stadigt i mitt rum och
struntar i att tänka på det där som hände
Som jag står
jag tänker bara på
att alla benen i min kropp sakta blir sand
och jag maler ner mig själv
Kollar i spegelglas
Muskler
Dom brukar jag se när jag är glad
Muskler
Brukar skratta och säga att jag är en mördarmaskin
Min ilska
mitt hat
För ja, nu när jag tränat upp mig lite så
kan jag kanske stå där och stå där stadigt
istället för att gråta ut i min moders famn
Borde gå med ryggen rak
Men det är svårt
När allt är torrt som sand
Och när man sakta faller mot marken
och hur man alltför ofta skriker på hjälp
försöker inte tänka på det där
som hände igår
men jag tappat kontakten ändå
Släpa mig inte för långt ner nu
Jag är olycklig, bara så långt har jag kommit än
Sen blir det hallonsoda på det.
bara så.
fast
bara så som det är
sa jag till min morfader
eller
bara så jag menade i alla fall

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Marriz med Poeter.se id #11278 innehar upphovsrätten